

LA BANYETA

EL FANZINE DE LA COLLA DE LA MOMEROTA

Número 10 / Santes 2008

Le Jour de Fête

Inclou **LA GEGANTA**,
el suplement de **LA BANYETA**

LA BANYETA
10 anys de sàtira

Cartellera de Cinema
ESTRENES!

Santes 2007:
Orgia alcohòlica

Editorial

Per fi! Després d'un any cansats pel fet que Mataró sigui una ciutat plena de discussions de poble, de polèmiques de poble i d'actituds de poble podem exercir, encara que només sigui uns dies l'any, de capital de comarca. Aquest 2008 és un any molt especial per la Momerota. Fa 25 anys que en Miguelete va decidir, probablement en un dels moments més lúcids que ha tingut en vida, crear l'Escapada, que acompanyava d'aquesta manera el naixement d'un acte rotund com és el Desvetllament Bellugós. Fa 25 anys que ni es podia ensumar en què s'ha convertit, finalment, la nit del 25 de juliol: la millor, encara, de l'any. Però per desgràcia aquesta nit avança ràpidament, any rere any, cap al desastre sinó som capaços d'anar més enllà d'on som en aquest 2008. És responsabilitat de tots els mataronins i mataronines que s'estimen Les Santes el fet de vetllar perquè la nit del 25 de juliol pugui seguir sent tan genuïna i màgica com ho era fins fa uns anys. Per tant és responsabilitat nostra, de tots, impedir actituds imbècils i fora de lloc, ja siguin per part d'alguns descontrolats de la nostra ciutat com per part d'alguns forasters.

I si hem de mirar al 100% la nit del 25 també ens tocarà mirar des d'un principi la nit del 28, encara que tot just sigui un infant recent nascut, a causa de l'aparició del No n'hi ha prou. Per horari i trempera, i més enguany que el PMC ha decidit de manera lamentable deixar-lo despullat al programa sense res més a aquella hora, és un acte que després de l'èxit de la primera edició ens caldrà vetllar-lo, i molt. No tot, però, són alarmismes a la nostra ciutat i hi ha algunes coses positives. LA BANYETA arriba al seu número 10, amb més salut que mai, i aquest fanzine provocador s'ha convertit en un referent periodístic per tot aquell qui intenta escriure a la nostra ciutat. Som tant referent que els dos darrers anys hem avançat dues de les notícies que més rebombori han aixecat a Mataró. Si a LA BANYETA del 2006 anunciàvem en exclusiva l'adéu d'en Graupera i en Milán a LA BANYETA de l'any passat anunciàvem, en rigorosa primícia mundial, el trasllat de Can Fàbregas peça per peça. Nosaltres, però, proposàvem portar-la al Calipso perquè ja intuïem que tot plegat semblava una casa de putes, com així ha estat.

GLÒRIA LES SANTES!

STAFF

**Coordinació, redacció,
disseny i compaginació:**
LA BANYETA

Fotomuntatges:
7.30AM

Fotografies:

Jordi Coll, Pere Vázquez, Oriol Rodri, Aleix Martí, Xènia Sola, Gràcia Busqué, Vidal Grau, Marc Ligos, Pol Ducable, Mar Vidal.

LA BANYETA és un fanzine autofinançat, les opinions expresades dins la mateixa només poden ser atribuïdes a la Colla de la Momerota.

02

EL FANZINE DE LA COLLA DE LA MOMEROTA

LA BANYETA

Resum de l'any

De nou ens disposem a analitzar tot el que ha passat en un any a la nostra ciutat, que darrerament ha estat envaïda per un tuf nacionalista espanyol com feia temps que no es veia (diuen les velles sàvies que des que la televisió només es veia en blanc i negre). A aquest fanzine no el sorprèn gens que un dels temes estrella de l'any sigui el trasllat/no trasllat/reproducció/no reproducció/demolició/descatalogació/imitació als EUA de Can Fàbregas.

Nosaltres ja ho avançàvem, igual com vam avançar que l'Anna Maria Barrera s'havia operat els pits i el nas. Va ser tanta la transcendència d'aquesta notícia que va traspasar fronteres. La Barrera, en un acte internacional al costat del seu admirat Zapatero, va haver de respondre amb el ja famós Por qué no te callas a les insinuacions d'Hugo Chávez que, segons abans, havia demanat públicament a la nostra regidora que mostrés a tota la comunitat internacional si allò que tenia un pam per sobre del melic no eren dues armes de destrucció massiva.

Precisament una destrucció massiva és el que li passarà a Can Fàbregas d'aquí poc, amb l'entrada del Corte Inglés a la ciutat, si és que els membres de la Plataforma no s'hi encadenen, com els veïns de Sant Andreu van fer amb Can Sarró al Cor de la Ciutat. El que no acabem d'entendre és com aquesta Plataforma no es va constituir fa uns anys tenint en compte el patrimoni que ja s'ha fet malbé a la nostra ciutat. On era la Plataforma Salvem els xurros del Xuerreró? I Salvem la pintada Clapton is God? I Ca la Quimeta, Cal Rebregat o Can Bigay? Ningú pensa dir-ne res? En tot cas esperem

que el caos de trànsit que aquests grans magatzems del Corte Inglés provocaran tinguin la contrapartida d'una aportació de 200 o 300 mil eurus a la nostra Festa Major. Ja que a Mataró tenim una Caixa Laietana que no aporta res de res, una vergonya tan per la banda de l'entitat financera com del propi Ajuntament que no és capaç de persuadir-la, esperem que el Corte Inglés sigui expremut fins la darrera gota.

D'aquest darrer any ens ha sorprès gratament el sentit de l'humor que té l'Ajuntament de la nostra ciutat ja que han pagat 2000 euros a un paio que ha agafat la samarreta del Mataró i l'ha convertida en cartell de Les Santes. No valorem el sentit de l'humor pel fet que hagi triat aquesta opció personal i artística sinó perquè aquest individu ha tingut la genial idea de recrear Can Fàbregas, totxana a totxana, a escala i amb les seves pròpies mans als EUA. Hem tardat anys en entendre quin criteri feia servir la comissió artística de Les Santes per escollir l'autor del cartell, però per fi, eureka!, ho hem entès. Ara això ja no ho pot aturar ningú i cal que als propers anys qui sigui capaç de protagonitzar l'acte més freak al llarg de l'any sigui també l'encarregat de fer el cartell de Les Santes.

D'entrada les tombarelles protagonitzades per l'exregidor Jaume Graupera, tot sortint del Parc Central fa uns anys, ens mereixen tota la confiança perquè l'ara creador de melmelades en sigui l'autor ben aviat. No us creieu que no el trobem a faltar. El trobem a faltar, i molt! I al seu partit n'estem segurs que també. Perquè ningú amb un mínim de criteri pot entendre com Iniciativa per Catalunya s'ha convertit cada

03

EL FANZINE DE LA COL·LA DE LA MONEJOTA

LA BANYETA

Resum de l'any

vegada més en un partit on tot s'hi val. Sinó és impossible entendre com la Quitèria Guirao, política de professió perquè no se li ha conegut mai cap més ofici, té els càrrecs de Regidora Municipal ICV-EUiA, segon Tinent d'Alcalde, Consellera delegada de Medi Ambient i Sostenibilitat, Vicepresident-a Àrea Via Pública, Vicepresident-a CMI Via Pública, Vocal CMI Serveis Centrals, Vocal CMI Serveis Territorials, Vocal Comissió Especial de Comptes, Vocal Comissió Especial d'Organització i Vocal de la Mesa de Contractació.

LA BANYETA es compromet a pagar barra lliure de Juliana a tots els ciutadans i ciutadanes que envïin un correu electrònic a labanyeta@gmail.com contestant la següent pregunta: Quin càrrec no ocupa Quitèria Guirao? Ens consta que la pregunta és de màxima dificultat. Si us doneu per vençuts també podeu respondre a les següents preguntes: A quin lleig de pel·lícula s'assembla Carlos Súnico del PP? Quin diàmetre fa la closca d'en Joan Jubany? Els ulls que fa en Joan Mora són fruit d'alguna substància prohibida? Hem deixat pel final el cas de excap de la policia), Joan Francesc Giménez Cernuda, que va agafar una mona com un piano el 15 de gener, Sant Macario, i es va passejar amb cotxe per la Diagonal de Barcelona fent més esses que el Felipe Massa en un circuit mullat.

D'aquí 3 mesos ja tornarà a tenir el permís per conduir i podrà tornar a fer-ho begut. Però les males llengües i el treball d'investigació de LA BANYETA poden explicar que quan els agents de policia el van aturar el primer que va dir Cernuda va ser: Al Loro que no estamos tan mal (tot i que

anava més tort que una olivera vella perquè ja se sap...que si vi per aquí, que si cava per allà, que si un conyac per aquí....). Quan el Cernuda va haver de donar explicacions al seu superior, l'Oriol Batista, aquest, fins i tot, va haver d'aguantar un "que no nos embauquen", com aquell qui intenta dissimular quan les coses van tan i tan malament.... quina imatge més penosa!

Però el més penós de tot és el que s'ha sabut fa uns dies. Tot i ser suspès de sou i feina durant un any ja se li ha trobat un nou càrrec a l'excap de policia. Resulta que per la mòdica quantitat de 60 mil euros anuals passarà a ser el cap de GINTRA. Bé, la veritat és que així es deia l'empresa que gestionava el trànsit de la ciutat fins ara ja que amb l'entrada de Cernuda a la mateixa passarà a dir-se, i no ens estranya gens, GINTRÒNIC.

NO
CERNUDA
NO
PARTY

04

EL FANZINE DE LA COLLA DE LA MOMEROTA

LA BANYETA

Santes 2007

Per molt que passin els anys i que als anys de la història quedin nits tan memorables com la del sopar freakie, la de les tombarelles d'en Graupera, la cursa en pilotes o les ingestes massives de Juliana hi ha alguna cosa, gairebé imperceptible i màgica, que fa que els membres de la Momerota cada any la facin més grossa. El perquè l'hauríeu de preguntar a Santa Juliana, sobretot a aquesta, i a Santa Sempronianna perquè puguin respondre amb exactitud.

Les Santes 2007 comencen, com sempre, amb l'Anada a la Crida però per obrir boca no hi ha res millor a fer que baixar a les Havaneres una estoneta. Més que res perquè permet als momeroters tenir una primera presa de contacte amb els tiquets que es vendran a les barres i també permet contemplar estampes tan boniques com veure mitja Sala Cabanyes suant la gota grossa venent cremat.

El 24, però, ja va començar fort quan en creure que tot estava dat i beneït es va presentar mig Ajuntament (els regidors joves es feien dir). Com si haguessin guanyat la Lliga de Campions, com si fossin hooligans, Romero, Bassas, Barrera, Teixidó, Penedès, Pera, Fernández, i alguns més que es feien el despistat, van irrompre al Passeig Marítim demanant cremat a crits. Al principi quan els momeroters els vam veure arribar ens pensàvem que els crits de Cremat! Cremat! que feien els regidors anaven dedicats al Carlos Fernández o al Sergi Penedès, però de seguida vam entendre que la barreja del vi i el cava+copa+puru que s'havien autodedicat els regidors al sopar, suposem que pagat de les arqués municipals, havia fet el seu efecte.

De seguida la Barrera va irrompre com una Barbie a la barra mentre els altres regidors li dedicaven impropis que no reproduïrem per no ferir algunes sensibilitats que sabem que es fereixen llegint aquest fanzine. Mentre alguns investigadors de LA BANYETA preguntaven a la Romero que què tal la nova regidora i aquesta deia que ni fu ni fa vam decidir que per ser 24 a la nit ja n'hi havia prou. Que si Les Santes començaven a escalfar-se de la manera com ho feien les nits que encara havien de venir prometien, i molt.

Del 25 podríem destacar que per primer cop en tota la història de Les Santes democràtiques a tres quarts de vuit, amb el coet volador d'en Miguelete espategant, estàvem enfaixats i a punt. Això sí, vam continuar arribant tard a la Crida i ha calgut un any sencer per estudiar-ne els motius. Que el 25 sigui repassat tan ràpidament té una clara explicació: hem d'anar a parar a la nit del 26 de juliol per analitzar com les nits memorables cada any s'avancen.

Habitualment el clímax alcohòlic pel nucli momeroter esclatava a la nit del 29 de juliol quan la colla sabia perfectament que l'endemà es podria entrar en un estat vegetatiu dels que t'impedeix articular paraula. Fa uns anys, però, i gràcies a/per culpa de la Juliana la cosa es va avançar de manera irrevocable al 28. Però l'any passat, com qui no vol la cosa, es va fer un pas més enllà.

La nit del 26, just unes hores abans que el primer volador de Matinades retronés sobre la ciutat, serà recordada durant anys, què diem anys, durant dècades! No sabem qui té la brillant idea, any rere any, de donar la concessió de les barres a empreses amb

05

EL FANZINE DE LA COL·LA DE LA MOMEROTA

LA BANYETA

Santes 2007

treballadors tan fàcilment manipulables però des d'aquí els ho volem agrair. Seria absurd explicar obertament quines tàctiques empen els momeroters per obtenir alcohol a dojo i gratuït però en un moment de la nit es va arribar a comptabilitzar fins a una quarantena de persones (aliguers, diablesses, geganters i draguers inclosos)

que, sense explicar els motius, bevien gratuïtament i d'allò més.

Des de LA BANYETA desconeixem si un dels nostres, d'inicials JC, havia format part d'alguna secta estranya durant més de 30 anys en què es predicava el culte a l'abstinència per després fer apologia del vodka. Ingerir una dotzena d'aquesta be-

06

EL FANZINE DE LA COL·LA DE LA MOMEROTA

LA BANYETA

Com cada any, i fidel al seu esperit d'investigació, **LA BANYETA** ha pogut colar-se en el procés de preparació de l'exposició fotogràfica de Les Santes. A continuació us presentem les veritables instantànies de les Llums de Santes que Isaac Benito va optar per descartar, no sabem ben bé perquè...

Santes 2007

guda en una nit, per molt que es barregi amb taronja, no és gaire fàcil. Potser pels efectes d'aquesta beguda l'Anselm Clavé va ressuscitar momentàniament i va quedar amb un cap com un timbal.

Aquest poeta, polític i compositor barceloní del segle XIX, per si no ho sabeu, té instal·lat un bust al Parc Central. I sort que l'Anselm Clavé tenia problemes a la vista, això diuen les enciclopèdies, perquè això li va estalviar de presenciar, que no de patir, l'espectacle de tocaments, cops d'espàtula, carícies, petons, cops de got i rialles generalitzades a les quals va ser sotmès.

És lògic, doncs, pensar que des del 26 de juliol del 2007 s'haurà instaurat la Processó de Sant Anselm que haurà de ser reproduïda cada any en honor a aquella nit. Enmig d'aquesta bogeria, d'aquesta voràgine alcohòlica que ja ningú podia parar, a en Cigala Inquieta, adoptat momentàniament per la colla, no se li va ocórrer res més que comprar un entrepà a una de les parades del Parc. I el volia amb kètxup. I kètxup va tenir.

Llàstima que no el tingués a l'entrepà sinó a tot el rostre provocant el pànic dels seus coneguts que se li acostaven com si s'hagués acabat d'esberlar el cap. El deliri ja no hi havia qui l'aturés al Parc Central. Mentre acabaven de sonar els darrers acords de l'Orquestra Tràfic nosaltres acabàvem d'escurar les darreres gotes d'alcohol dels vasos. Només era 26 de juliol i ja havíem aconseguit una nit de campionat. Esclar que no tot acabava aquí. La idea de fer una dormida davant de l'Ajuntament corria pel Parc com la pólvora. I a fe de déu si es va fer. Mentre sortíem del Parc

com si fossim un tsunami, ens trobéssim en Quim de Ventdelplà i ens reconegués volent-se fotografiar amb nosaltres vam anar fins l'Ajuntament. Allà entre els balls de les figures, li diem ball per dir-li alguna cosa, el moment culminant va tenir com a protagonista l'Àliga.

El ball més esperpèntic que ha fet mai aquest pollastre només el van poder contemplar algunes desenes d'ulls quan immensament hauria d'haver estat vist per milions de persones. Hàbilment enregistrat amb un telèfon mòbil va ser també hàbilment esborrat al cap d'unes hores pel mateix protagonista. Ell explica que enguany repetirà....n'haurem d'estar pendants. La resta de Santes, com si s'haguessin tallat de socarrel, no van ser a l'alçada de la nit del 26 perquè era impossible. Això per la nostra banda, perquè encara vam poder contemplar una de les estampes més patètiques que hem vist els darrer anys, tot just abans de l'Anada a Ofici: el braçalet amb la bandera espanyola que el Ferrando del PP es volia posar per assistir-hi.

Ens estranya molt que durant la nostra nit alcohòlica al Parc Central no l'haguéssim vist bevent durant hores i hores ja que la seva intenció només podria ser a causa d'una ingesta massiva de certes substàncies.

Sort que el braçalet li va durar menys que un got de Juliana a les mans dels momeroters perquè Santa Juliana i Santa Semproianna no tenen perquè aguantar segons quins tipus d'espectacles. Veurem si aquest any, després de la *gran victòria de la roja*, encara tindrà els sants pebrots de tornar-ho a intentar....

07

EL FANZINE DE LA COLLA DE LA MOMEROTA

LA BANYETA

Les 7 diferències

Si vols concursar, troba les set diferències existents entre cada parell d'imatges i envia-les per correu electrònic a imac@mataro.cat.

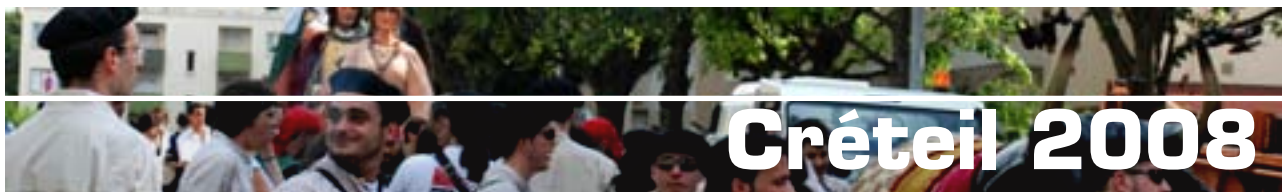
Entre tots els encertants se sortejarà un vermut amben Miguelete, una nit de copes amben Cernuda i un pin del TecnoCampus.

08

EL FANZINE DE LA COL·LA DE LA MOMEROTA

LA BANYETA

Tous nous esperons avec grande expéctation le voyage a la ville agermanée de Crèteil et il fou un grande voyage, quelle sorté que la Mudú no l'ha organisé, porquà si va été un merdé imaginez vous avec Modolell, quel patiment! Bien, de rien... notre français c'est com le catalan de Baron, vous podez comprover, que li farons? Le voyage comencé dans la Place du Tereses, a notre ville, avec tous les momeroteurs arriben tardé a le bus, avec troppez de castelleires que dans Mataró s'apellent "Grande Tête". Les premières problems comencent dans Le Praté, l'aéroport, avec les equipages et nostre avioné que c'est com una pateré mais. Prò non per la mer, notre patere va per l'airé et c'est de la companyié de Piqué, Vueling (en français s'ha de dire Vuelingé).

Le voyage a l'avioné va seré trop de divertí avec la tripulation, des hostesés, que comme nous viatjons en low costé elles non eren pas guapés mais lletgés, et tous les Grandetêtes. Un voyage quil va servire porquà les momeroteurs qui van arribé a El Praté non pas en optimes conditionés se recuperent. Arribons a Paris, nous faisons la cué par les maletes et agafons un autobusé que nos porte dans Crèteil. La guie c'est tres jolie, per certé.

Nous arribons a Crèteil et cette cité est comme Peramàs et Chernobil juntées. Tout d'edificiés et une ajuntamené (Hotel de Ville) que s'assemble a un hotel a Benidormé. Nous arribons a le centre de Crèteil a les 4, que s'apelle "catre", et nous no hem diné pas. Le Mcdonalds, en français Mcdonaldsé, c'est notre table de salvation. Après, dans la Place de l'Ajuntemené nous faisons le plus important ensayé générale que il fous un èxit sans dubtés. Les siamèsses faissen de Momeurote avec deux portateurs plus et nous faisons la plus patetique des performances sans figure et sans musiqué. Et fent casé a paio.... pardon un païé trop divertí que il est le directeur de tout et que nous voulez diré "Arrevoire que va dir Voltaire" ma il est en trancé, et somrié, et parlé mais nous ne l'entendons pas. Après l'ensaié générale, una tuffé a champagne

indiques que la reception officiel c'est a propé, Miguelete et Cugat faissent la premiere expedition mais a l'heure de la manduqué tous les momeroteurs nous faissons la seconde Prèse de la Bastille et bevons beaucoup de champagne et algné cubate, que non fa mal pas.

Al soir, que a la France c'est comme entre le vespré i la nuit, nous allons a Paris. Et nous allons a Paris l'unique jour a l'an que a Paris il y a tout le monde al carreré. C'est le jour de la musique, beacoup de peatonés per les rues et nomesé faltent notre tabaleurs que non van venir pas a Crèteil, par molt que l'estanqueur du Place Gran s'enfadé.

La nuit il faut un peu confuse entre cubates, bierres, rues de bierre et le retorn a l'hotel. Il y a momeroteurs que al arribé dans l'hotel ils sentent musique y comencent una excursion. "Il y a una fête", ils diuent. Ily a una fête, c'est verité, mais la fête se celebré a 14 quilomètres caminé, non en bicyclé comme le tour, caminé. Y dans la fête, tout le monde ere noir com le noiret que en Mataró nous avons a le Parc. Et les noires non tenien pas da barre avec alcoolé. Mal negocié, nous allons a dormire, tous moins Didac Delos qui il est entonée par heures i heures.

Diumengé en français est Dimanche. Ben aviaté nous llevons et allons a le centre de la cité de Crèteil, a la part ancienne mas no tan ancienne com quelque geganteurs. Les géants, les grande-têtes et l'aligue faissen un passagé matutine. Dans la rue, les pobres hommes que acompanyent ses femmes a comprer i para de compteur. Mais c'est divertie l'experience. Notres premières bierres del jour et le divertiment de voire comme c'est una guerre civile a l'Aligue porquà Núria toque tres bien, "Molt béeeeeee", et Cigale Inquiete non. C'est la diversion del voyage. A l'heure de diner, tous en un centre universitare, inclusons les ditzoses equis de suport. De Ramon et amis il sont, ja, una colle mais avec la difference que son comportement est moins digne que el du Dragué i son utilité similaire a la de l'Heraldé i les trampés.

Le Jour de Fête

10

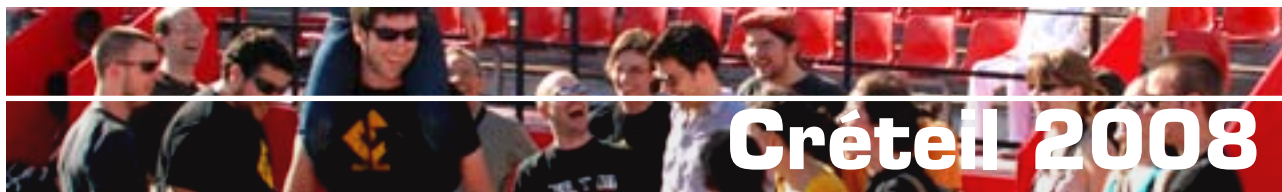
EL FANZINE DE LA COL·LA DE LA MOMEROTA

LA BANYETA

du la Momeurote

Crèteil 2008

Après de manger, nous passons 4, 5 heures dans la bonique herbe d'un estranye Mataro Parc al centre de Crèteil. Les premières moments nous passons avec l'espectacle du des agneas du Uanxé et autres geganteurs mais a l'heure et mitjé il comencé a desfiler beacoup de gent raré. Les Grande-têtes han fugí et les persiguent d'alís, aborígenées, quelque toreros, beacoup de brasileus avec ses timbales, noirs et de tous les colorés. C'est com le Carnaval de la citté. Nous sommes miront l'espectacle quan un estranye contubernié entre les equis de suport et le dragué faissent que nous manjons un marroné. "Cette comence araé, et vous non sou préparé" ha dit le loque da coline que c'est Miquel Ros. Nous nous preparons, enfaichez, espardenyé, boiné, baté et... ara resulté que falta una heure... toquetez des pebrots. Nous sommes acostumé et nous retornons a le estranye desfile. Par cert, cest text est escrit en un français sublime comparé avec el de la Mudú, Núria Modolell. Le walki-talkié del Jour de Fête deurie ser un espectaclé.

Nous començons a desfilé avec l'extreme vigilance et vigile du no cremé a la gent. Sincerementé, il non etre pas un merit no

cremer a la gent purquà de gent il no n'hi ha pas. Una linée recte de quilomètre i mig en la plus absolut de la desolation et nous sommes préparé per entrez en action a la Place de l'Ajuntemené. Plus de gent a les grades que s'assemblent a les del dimecres de cendré du De Ramon, et après les Diablesses entre a place la Momeurote, "Le toro" per plus coneissement. Notre entrade il faut la plus aplaudide entre la gent et nous baillons, no cremons pas a ningué et triunfons comme José Tomás.

Après nous le Dragué, les Géants et l'Aligue. A le finalée des spectacle les pilares des Grande-Têtes et une des moments du voyage. Quan le dissabte nous arribons a l'Aéroport du Paris, un estrany personnage s'acoble avec nous. C'est un sardaniste mais il n'est pas Agustí Piera. Le sardaniste en question era una especie de Jimmy Jump que après les pilars il faut un assalté a le micró et explique a tout le monde que no havons de baller una sardane! Toma tu le compliment, nous ne sabons pas de baller la sardane. Le Jimmy Jump sardaneur explique que "tous les fêtes de Catalunya acaben avec una sardane". Prèmier noticé, Jimmy! A partir de cette jour

12

EL FANZINE DE LA COLLA DE LA MOMEROTA

LA BANYETA

oh,
quanta pelal!

oh, oh,
2 raons per
veure la tela!

*D'entrada t'hem d'explicar que existim perquè sembla que ningú no ho sap. Fem informació plural, dels socialistes, dels de Mataró i dels de tot el Maresme, per a tots vosaltres (en realitat no anem ni a Argentona). Per uns centenars de milers d'euros l'any tu també pots exclamar: **oh quina pelal!***

al canal 2444 de la TDT
www.maresmediginyap.tv

m maresme
diginyapTV

Crèteil 2008

les momeroteurs tancons les discoteques ballent sardanes, merci a tous.

Après les sardanes il comencé una especie de Sarau, avec tous d'actuacions et tous de menger en un parque que c'est de gran comme la Plaça Gran du Mataró. En groupes nous faisson temps par le grande castellé des fous artificiels et quelque momeroterus allez a un bar, l'unique bar de tout Crèteil par voire la selection espagnole com jugue. Le moment del bar il faut quan les momeroteurs cantent le "Frère Jaques" et tous les françaises del bar l'entonent avec orgullé. Mais Espagne guanyé.

Retornenet a le castellé de fogué il fou spectaculeur, ni Joan Aprilé! Avec les chansons catalanes com Mecano comme banda soneur. Un bon spectacle apres el qual nous retornons a l'hotel. A nostre tournée a l'hotel, deus grande spectacles. L'un la tertulie momeroteur a le hall de l'hotel, avec Jordi Coll de magnifique animateur. "Je ne voulé allez a dormir porquà les pieux de Miguelete parlent per si solés" il digué. Mais un autre spectacle il faut fore dal hotel, Avec tous les geanteurs bagnées en champagne catalan avec Uanxé, estiré porquà il no es pot pas aixeques ex-

pliquent das anecdotes de son adolescence en joventué. Que si il se la pelle aqui, que si il se la pelle allà... Uanxé va deixé una anecdote par les temps des temps. Son historie de comme una mosqué peut faire una felation a tan monumentel homme! Si la genté voulez plus explications, Uanxé passe les Saintes avec la Toneté, il pot expliquer personnelment.

La nuit s'està morinté quan arribent des autorités l'une plus borratxé que l'anterieur. Penedésé est en trance, mais pa palme se l'endú la femme "Brigitte", l'artifixede de notre presence a l'etranger. La nuit acebe avec deus heures de dormí et nous nous despertons et aller a l'aéroport. Nous viatjons de retournée avec les grande-têtes et avec l'aligue avec Núria que toque tres bien. Le voyage de tournée comence com el de aller, avec chansons, boicot a la tripulation et cridé. Una hostesse que Miguelete est gravent a la camera du video nous cirde l'antention. Nous callons fins arribé a Barcelone. Le voyage est finí, en Crèteil alucinent avec nous, en un jour rare, estranyé mais divertí. Quan retornons a Crèteil? Notre français c'est ara de première nivelle.

Universitat Catalana d'Estiu

Curs d'Aeròbic amb Ramon Bassas.

10ena edició!!! Un clàssic!!!

Descomptes d'un 50% pels clients del Corte Inglés.

Apliquem el mètode del Dr Estivill amb Ramon Caldés

Com pronunciar una paraula cada deu minuts i aconseguir
que els menuts del Dragalió s'adormin.

Descompte d'un 25% pels membres del Drac.

Curs de dibuixos animats amb Xevi Ribas

Vine i aconseguir en només quinze dies crear dragalions i tot tipus de figures
dignes d'un grup d'esplai.

Curs de doblatge amb Alicia Romero.

Com aconseguir fer les veus dels personatges de cinema encara més greus

Descompte d'un 50% als afectats per tot tipus de pòlips.

Com organitzar una festa de barri?

Amb l'Associació de veïns de Vista Alegre.

Caldrà fer donacions de milers d'euros perquè sinó el curs serà suspès.

Curs de negativitat.

Amb la Núria Modolell, en Joan Salom i en Jordi Bibolas.

Com dir no a tot el que et preguntin sense que abans t'hagin dit ni hola.

Curs de crítica teatral.

Amb els Comas Soler.

S'aplicaran els mètodes Stanislavski, Lecoq, Cabré, Boadella, Rodri i

Maicas des del primer dia. Descompte d'un 90% als participants a La Lira de l'Orfeu
i de l'Aula de Teatre.

Curs de manipulació pirotècnica

Amb els membres del Drac.

Bàsicament es treballarà un sol aspecte:

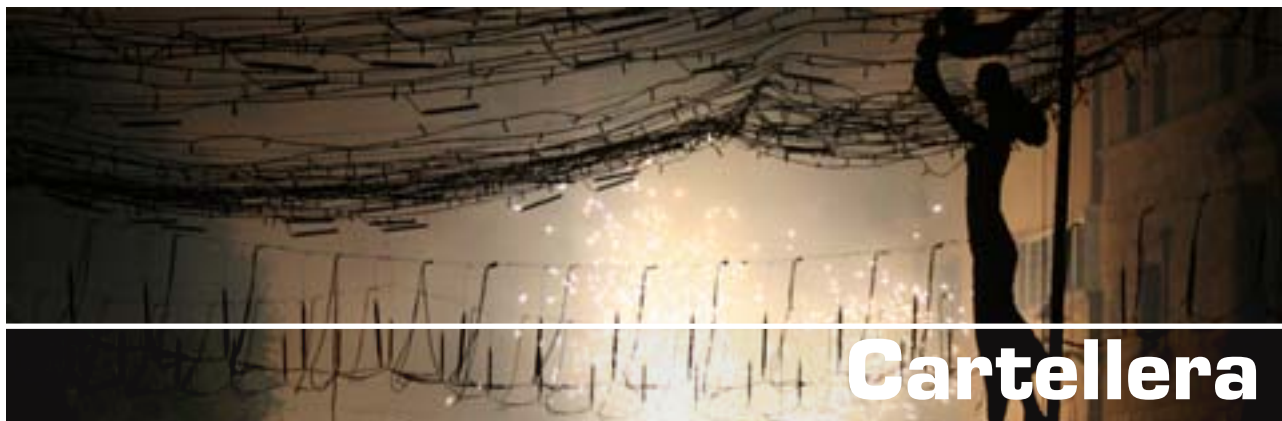
Com aconseguir manipular un artefacte nou i que el cap de la figura no quedi
destrossat?

14

EL FANZINE DE LA COL·LA DE LA MOMEROTA

LA BANYETA

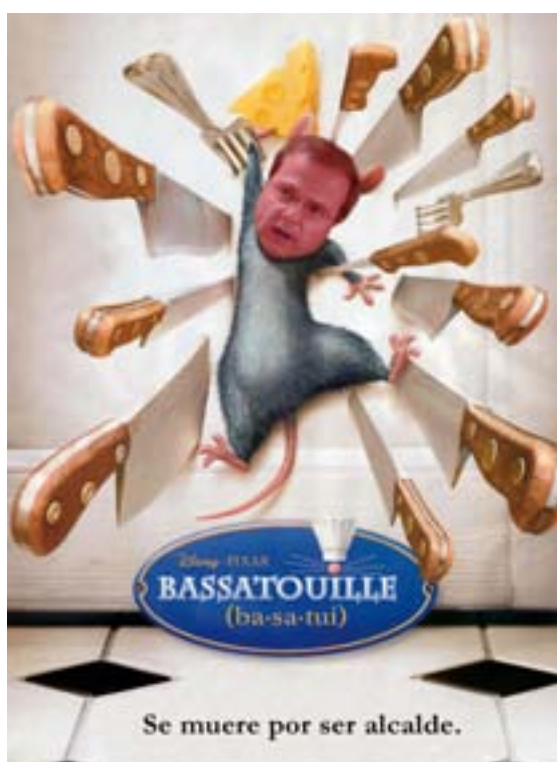
Cartellera

15

EL FANZINE DE LA COLLA DE LA MONEGOTA

LA BANYETA

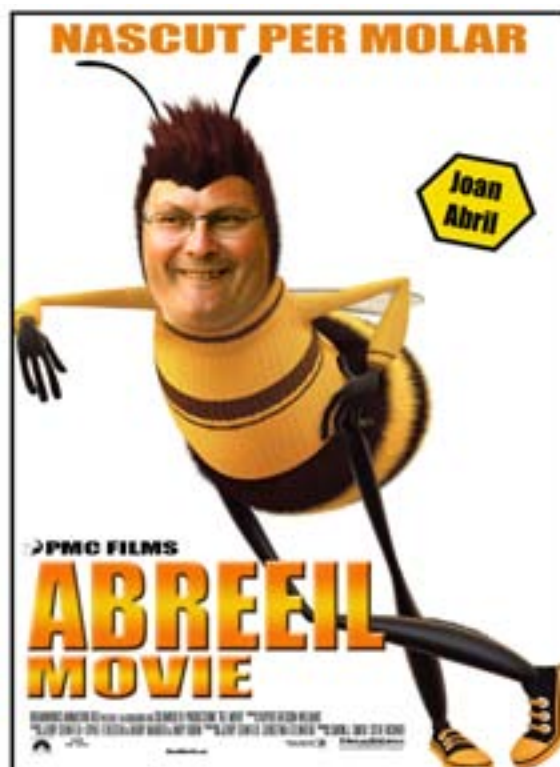
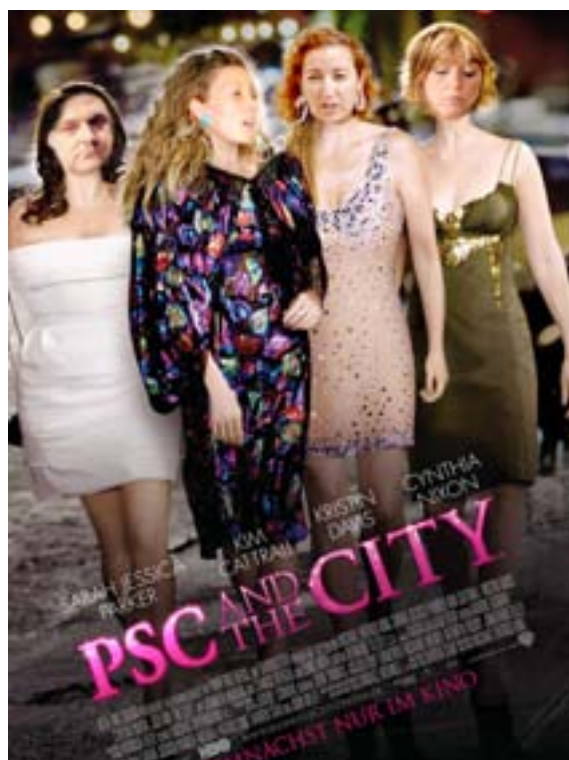

Se muere por ser alcalde.

Cartellera

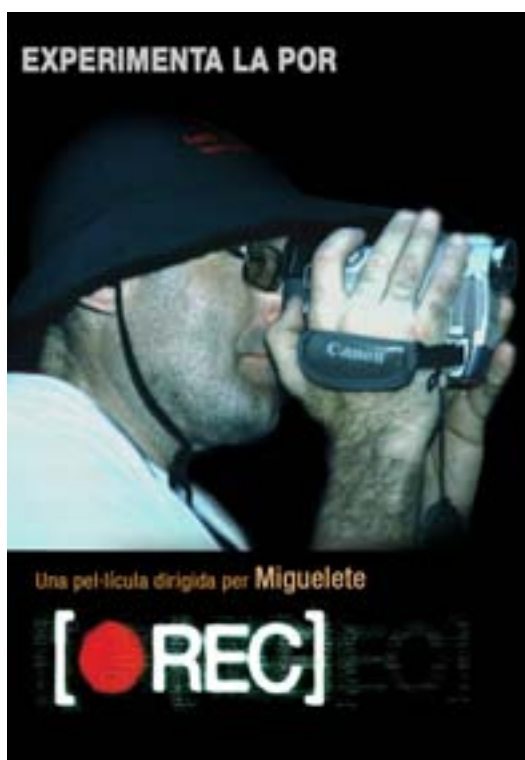
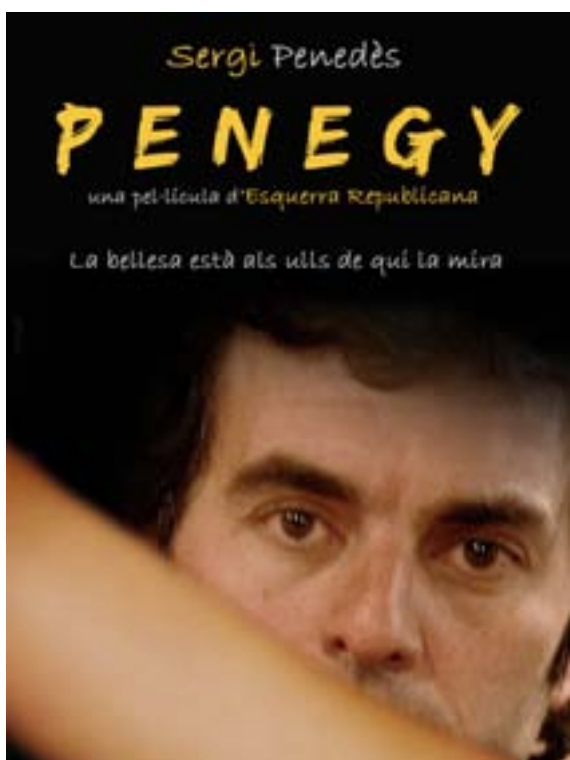

16

EL FANZINE DE LA COL·LA DE LA MOMEROTA

LA BANYETA

Cartellera

18

EL FANZINE DE LA COLLA DE LA MOMEROTA

LA BANYETA

La misteriosa història...

Si algun personatge ha amanit l'actualitat del darrer any a Mataró, si algú mereix més atenció que la resta, tots entendrem que hem de parlar d'ell. És qui mana més a la ciutat i l'actor estrella del culebrot que no deixa de ser Mataró. No parlem de la Modolell, sabem que falta massa perquè es jubili i arriba un punt en què ja te'n canses de demanar que plegui. Avui l'habitual secció històrica de LA BANYETA es fixa en el passat d'ell, en ell, per ell i només ell: Ramon Bassas.

Ramon Bassas és un Nan, tot i que ben bé podria ser un barrufet que visqués molt lluny d'aquí a l'altra banda del món. Va néixer fa anys, però tampoc tants, i va arribar al món igual com la resta de Nans de la ciutat; a través de les mans d'un creador que barrejant cola, paper i cartró va decidir donar-li aquesta estranya forma. Però tot i l'estranya forma que tenia el nan Bassas també va arribar al món amb un sentit molt afinat de la intel·ligència. Tot el que tenia de Nan ho tenia d'intel·ligent. De seguida va veure com anava al món i ja de petit –de petit d'edat– va fer-se del PSC, que llavors ja manava a tot arreu com ara.

Veient que havia de treure's de sobre ràpidament algunes obligacions va decidir fer la comunió als tres mesos, als dos ja sabia dir algunes paraules en llatí, i com si fos un nen prodigi, en aquest cas un Nan prodigi, de seguida va començar a moure les garrofes. El fet que per massa Nan l'haguessin descartat del ball de Nans va aficionar-lo de ben menut, a les estones que tenia lliures i no

podia jugar amb la resta de companys, al joc del Monopoly.

Gaudia de valent recol·lectant bitllets, comprant hotels, especulant de valent i, quan convenia, fent-se el despistat. Era impossible que al Monopoly no controlés Passeig de Gràcia i Carrer Balmes, com després controlaria bona part de Mataró.

En Bassas va anar creixent, uns dos mil·límetres cada any, i amb els anys va aprendre que si volia controlar-ho tot havia de deixar de jugar amb la resta de Nans i anar a la seva.

És així com va poder enganyar a tota la ciutat i convertir-se en el primer Nan regidor, desbancant als Massers com el Nan més poderós de la ciutat. Tot i que vestia calça curta com els 'Niños del Coro' de seguida va aprendre a moure els fils, tal i com es feia des de feia anys a la seu de la Plaça de les Tereses, i al cap de poc temps va passar a comandar les forces de l'ordre de la ciutat.

Feia parella amb en Cernuda i se'ls moria la gent al dipòsit de vehicles, ostiaven els Maulets, boicotejaven actes de Santes amb gent despullada o contractaven en Català per fer vigilància a la platja. El Nan Bassas en poc temps de veure com s'havien de fer les coses ja va passar de ser un alumne avantatjat a tot un mestre. El Nan Bassas però, tot i la seva intel·ligència, tenia alguna cosa d'estrany. Tan ràpidament et creava un bloc, que actualitzava en hores de feina, com s'afegia a la xarxa del Facebook. Tan ràpidament apareixien cartells seus per tota la ciutat qualificant-lo

de Pellofa XXX com et descatalogava una nau. Tan ràpidament desconeixia que el seu tiet era l'amo de mig centre de Mataró com se n'oblidava quan li preguntaven. Tan ràpidament rebia un val a casa per gastar-se 10 mil euros a la secció infantil del Corte Inglés com ràpidament els buscava un emplaçament perquè s'instal·lessin a la ciutat. I tan ràpidament com corren les notícies en aquesta ciutat passa el que és inevitable: la resta de Nans també volen treure

partit del fet de ser un Nan i amenacen en no presentar-se a Les Santes si no se'ls promet que xuparan de la mamella. I és aquí on el Nan Bassas, que tonto no és, els recol·loca a tots a una empresa, de nom Gintra, on rebran uns quants milers d'euros cada any. A canvi d'això el Nan Bassas s'integrarà al ball dels marginans i serà regidor etern de Mataró.

Així tots els nens i nenes de la ciutat l'hauran d'aguantar com a bona compar-sa. Pels segles dels segles.

20

EL FANZINE DE LA COL·LA DE LA MOMEROTA

LA BANYETA

**CABRO
JUNQUERAS SA**
serveis funeraris

INSERTEU LA VOSTRA ESQUELA AQUÍ
Podeu fer-ho trucant al 93 758 23 61 (si no contestem paciència, estem a la Gofreria esmorçant)

Jordi Estaragués, momero ocasional

*Deixa aquest món després
de viure-hi un dia de cada 15*

Sempre recordarem el somriure profident, aquell moreno digne dels raigs més forts així com l'animada conversa que, amb sort oferia. Els més vells de la zona recordaran els seus balls i un cop traspasat esperem que segueixi, el seu record, venint amb l'assiduïtat amb què ja ho feia en vida. Segueixi descansant com fins ara. En pau.

Patronat Municipal de Cultura

*Òrgan ineficient, mort pels funcionaris que el
manipulen i els regidors que ho permeten*

Era un jove quan va néixer però al poc temps ja se'l recorda com un ancià vegetatiu. Ens ha deixat a tots en herència el conegut "vesper" com a gran poder cultural de la ciutat, hipoteca pels seus descendents. Deixa també una part dels diners als equips de suport i altres elements funeraris de nul·la importància. Mort per deixadesa, al seu funeral hi assistiran totes les seves parelles (regidors/es) que hi han passat. En aquest cas ni la poligàmia li va permetre gaudir. Descansi en pau i no torni mai.

Obituari

Comitè de Crisi de Carnestoltes (CCC)

*Mort de desassistència pressupostària
a l'edat de 5 anys*

Els seus membres actius, que eren menys que el nombre de sigles, pregunten que se'l recordi com un intent d'intents. Mort després d'una deriva en la gestió hospitalària feta per l'equip mèdic del Patronat, amb els doctors Abril, Modolell, Pena i Penedés com a còmplices de la intervenció quirúrgica propera a l'eutanàsia no desitjada. Deixa en herència sis carotes i dues pancartes, així com un fill pròdig fet de palla. No s'oficiarà funeral, cava gratis al Carrer de Sant Josep.

Rafa Millán, director del PMC

*Mort de passotisme
i de contaminació per melmelada*

Encara se'l recorda, poc, darrera un cigar i amb cara de no entendre perquè es conta fins a 15 quan sona una cançó. Personatge errant, vingut i tornat al Prat però no a l'Aeroport, passarà a la història com a seuaç del gran 'Volteretes Graupera'. Les seves exèquies, segons ens consta, podrien celebrar-se aquestes mateixes Santes ja que ens han anunciat una resurrecció en dia per concretar. Es prega resar per l'ànima de qui feia de xòfer a la Laia, pobra noia.

Can Fàbregas, ratonera i fàbrica de farina

Morta per imposició econòmica

La seva mort trasbalsa tot Mataró amb una agonia que ni Ariel Sharon -que encara és viu, per cert. La fàbrica acabarà els seus dies amb els seus: gent de la faràndula, maulets i eulàlies puigderrajols vàries. La seva mort diagnostica que es passa pàgina i el passat passa a importar un cogombre. Aquí la pela és la pela. No descansarà en pau. Hi ha qui diu que se la vol refer, com l'exposició aquella de cadàvers. Tinguem-la en la memòria.

Decència gegantera

*Morta a Créteil al exigir
que se'ls pagués un sopar*

El cos de gegantera que fa 30 anys van forçar un canvi de règim han acabat provocant un dolor intestinal massa fort com perquè la decència gegantera seguís vivint. L'edat dels seus òrgans, agreujada per pràctiques no recomanables com la ingesta excessiva de cava, ha degenerat en un quadre clínic en el qual el cervell falla al voler-se erigir com a amos de les figures i exigir un sopar pagat, que el regidor va acabar sufragant. Les vetlladores, en forma d'amics i família de la gent de la Família Robafaves, ens afegim al condol.

21

EL FANZINE DE LA COL·LA DE LA MONEPOTA

LA BANYETA

Fernández vs Ferrando

Qualsevol persona que no tingui pa a l'ull, sigui un germà Palau o pequi de més ignorància que els qui van inventar-se la conya del Boc i Sant Jordi haurà vist com després de tot un any amb el nou govern de la ciutat hi ha dos personatges que sobresurten per sobre de la resta. No ens referim sols per la seva silueta de bombona de butano (es troba a faltar Pim Esperalba en aquest sentit: algú sap on para avui en dia i s'hi hi cap?) però aquests dos personatges, autèntics ídols per LA BANYETA, destaquen per sobre de tot per la seva forma peculiar de ser i entendre la vida. Vam assistir, secretament, a una conversa entre ells dos, són Carlos Fernández, futur Basas i Juan Carlos Ferrando, número 2 del PP i expert en història sui generis.

CHARLY: Ei, Ferrando, quieres una cerveza?

FERRANDO: Buenas Carlos, pues no, prefiero una tila con brandy, que aún son las cuatro.

CHARLY: Como quieras, camarero!

FERRANDO: Camarero? Qué?

CHARLY: Una de champiñones....

FERRANDO: Una de champiñones?

CHARLY: Champiñones, champiñones, oeoee....

FERRANDO: Joder, calla calla...que hacía tiempo que no se me levantaba como se me levantó el pasado 29 de junio....Hasta lo celebré trincándome una caja de cervezas. Por cierto tu sabes de dónde viene la cerveza?

CHARLY: Pues claro.

FERRANDO: A ver, de dónde?

CHARLY: Eso todo el mundo lo sabe, la cerveza viene de San Miguel, y dónde va triunfa.

FERRANDO: No, la cerveza viene de la época de Tito Livio y sus secuaces del imperio, a que no lo sabías?

CHARLY: Caray, que cosas, tu sabes mucho de historia eh, Ferrando?

FERRANDO: La verdad es que me gusta mucho, como ese día en el pleno que dije que los castells venían de los íberos, de los ilerdetes, y va y me quedé tan ancho

CHARLY: Y de dónde lo sacas todo ésto, tu?

FERRANDO: Vamoh a ver..de los libros. No sólo leo las memorias de José Antonio, yo leo mucho.

CHARLY: Yo también tengo un libro.

FERRANDO: Sólo uno?

CHARLY: Claro, pá que quieres más si pa esto está el As?

FERRANDO: Un solo libro.... será la Biblia al menos...

CHARLY: No, es la guía de la liga Marca...

FERRANDO: Buen libro, sí señor. Sabes pues de dónde vienen las guías de la liga de marca? Las inventó Gutenberg y Bolt le ayudó

CHARLY: A sí? La Guía Marca... joder. Oye escucha, que esto no quede inculto porque yo no solo tengo un libro, tengo tres.

FERRANDO: Ya me extrañaba a mi...

L'entrevista més buscada

CHARLY: Tengo la Guía Marca, las memorias de Felipe González y también tengo la revista del Plus, que la envían en casa...

FERRANDO: Sabes quién inventó el Plus?

CHARLY: El Canal Plus? No me jodas que lo sabes?!

FERRANDO: Fue Aristóteles... si es que yo en historia soy una hacha...

CHARLY: Escucha, tanta historia que tu sabes, porque estos de la Mamarota nos tienen que quemar por las Santas?

FERRANDO: La qué?

CHARLY: Joder, Ferrando, la Mamarota... será que no lo digo bien! Es lo único que me sé de las Santas porque no las había visto en mi vida. El toro ese se llama ma-ma-ro-ta

FERRANDO: Ah, el toro... pues si nos queman porque esto, vamoh a ver, hagamos cultura, esto Pío Moa ya lo escribió en el siglo pasado

CHARLY: Cuál?

FERRANDO: En el diecinueve que esto lo sé yo. En números rumanos se escribe una M i una L

CHARLY: Yo eso de los números no los llevo muy bien sino que son los de la asociación de vecinos de mi barrio, en Vista Alegre. Sabes que hacía algunos chanchullos? Ahora por cierto mis vecinos amenazan al Panadás ese o como se llame para que les de más pasta pa la fiesta mayor del barrio. Con dos cojones, claro que sí! De dinero en el ayuntamiento el que entiende, y mucho, es el Bassas. Sabes quién es?

FERRANDO: Aquel bajito al que se le oye la voz en los plenos pero que no se le ve?

CHARLY: El mismo. Por cierto cuéntame cuéntame porque nos queman los del toro...

FERRANDO: Esto viene de hace dos siglos y viene de la filoxera ya que entonces el toro servía como arma militar contra el bicho ese.

CARLOS: Joder, y porque nos queman a nosotros ahora?

FERRANDO: Pues será porque parecemos uvas tu y yo no?

CARLOS: Ostia, no había caído! Joder, pero a Bassas no lo queman nunca...

FERRANDO: Porque me parece que Bassas lleva el dragón pequeño ese nuevo.

CARLOS: Joder... cuántas cosas hay que saber....

FERRANDO: Si quieres te explico de dónde viene eso del desvelo movedizo... viene de la segunda época glacial y...

CARLOS: Ferrando, nos vamos a ver la roja y dejamos a los de la mamarota colgados?

FERRANDO: Pero quién paga la cerveza y la tila con brandy?

CARLOS: Tranquilo, esto el partido. Sino invitan mañana les cerramos el local.

FERRANDO: Esto me recuerda cuándo yo estaba en Falange.

CARLOS: Más o menos jaja. Anda vamos a por el partido...

ELS DOS: Yo soy españoool, españoool, españoool! Es-pa-ña!

ON HO POSO

Cada cosa al seu lloc. Tot ben ordenat. On posaries cada concepte? Pensa-t'ho bé!

Carlos Fernández

Boc

Cas Can Fàbregas

Inspector Cernuda

La celebración de la roja

El bloc d'en Manel Mas

Assajos del No n'hi ha prou!

DESASTRÓS

PENÓS

PATÈTIC

ELS MISSATGES

Llegir un SMS pot complicar-te la vida. Desxifra cada grup de missatges i descobreix qui amaguen.

1- Qn m vn atrar vig trer l plc

2- Nms hva bgt onz o dtz cps aqll nt

3- Fea zig-zages pr tt | Dagnl

4- J sba qe em dñrin un crrec per sxnt ml eros l'ny

5- Kn nv misstg km snsm n ps sdms brtrx nd dllms

1-N m'ssmbl a cp d ls fgrs d la ctat

2- Sc Ilg de cllns

3-Qun m vn vre ning s'h crea

4-Crc qe trd o d'hra em rglrn a un espli

5-Al Prrnt encl s'estrn els cbells

PERSONATGE OCULT: J. Giménez Cerduda

PERSONATGE OCULT: El Dragalló

Cartells Alternatius

Un any més, **LA BANYETA** ha pogut entrar al taller de Martí Ansón i ha vist els diferents cartells plantejats per l'artista que no han acabat de convèncer a la comissió d'imatge.

Preguntes Sense Resposta

Si el Patronat ara és un Institut, la Modolell podrà aprovar l'ESO?

Geganter: ni amb 4 ampolles de cava per cadascun no us passaria pel cap fer el nan d'en Miguelete, oi?

Si ara hi treballarà en Cernuda, GINTRA es passarà a dir GINTRÒNIC?

Si assegut li arribessin els peus a terra, faria més bona cara en Bassas?

Algú més té tiets que siguin amos de parcel·les al mig de Mataró i no ho sap?

Per què la nòvia d'en Cugat té veu de diuix animat?

Si van tancar el Xerínola per dues xines, què li passarà a Can Marfà el dia que ens registrin el local?

Per què enlloc de ballar davant les relíquies, l'Àliga no balla davant la dent d'en Miguelete?

Per què tan poques diableses estan bones? I per què en Me en discrepa?

Si no es va fer l'espectacle del Boc perquè plovia, on podem comprar una manguera per l'any que ve?

Què és més pijo, la manera de parlar d'Ana Barrera o el nou Capgròs?

A banda dels pits de Sara Escriu, quin altre interès té Maresme Digital?

Perquè, tot i fer rècords de consum, a en Cugat sempre li sobren tiquets de Juliana?

Si no es fes el No n'hi ha prou, què faria l'Oriol Rodri durant l'any?

Si en Joan Sala no ha treballat fins als 31,

no tindrà fills fins als 60?

Quantes Santes li queden a en Jordi Sala abans de ser completament calb?

Per què en Rafa Nadal s'assembla a la Berta Mundó?

En Cigala Inquieta és fill d'en Julio Iglesias o és senzillament enganxós?

Si al Prat haguessin instal·lat un control antidòping, en Dídac Delos hauria pogut anar a Créteil?

Per què a l'Àliga no deixen tocar a la Núria Radó si ho fa tan bé?

Si els agrada tant el teatre, per què als Comas Soler no els agrada cap obra?

Per què en Toni Vidal té pinta de general nazi?

Si fessin passar un test psicotècnic per ser dels equips de suport tindrien gent?

Si en Mia Castelví nada d'esquena a la platja, la gent es pensa que hi ha un tauró?

Sortirà la Plataforma Salvem Can Fàbregas a la Passada?

En Joan Mora també es diu "guapo" als miralls, o només l'hi diu en Canalejo?

Els del Drac saben que 3 i 3 i 3 fan nou o han de fer una reunió per decidir el resultat?

Quan tardarà en Reniu a proposar l'Àliga petita?

L'estanquera juga a caniques?

En Uanxo és com les tortugues, que panxa amunt no es poden moure?

S'ha d'agafar torn per anar al llit amb l'Àlícia

Preguntes Sense Resposta

Romero o n'hi ha prou emborratxant-la?

Per què en Rafa Millán, amb aquella cara, no el van contractar a Can Cabré Junqueras?

Per què en Pena s'assembla a "l'Averell" dels Dalton?

Per què el butlletí de l'Ajuntament diu que el No n'hi ha prou es farà a la plaça Santa Anna?

Per què tots els teatrerus de Mataró volen ostiar als Comas Soler?

Per què no ha plegat en Ramon Bassas en comptes de l'Antoni Bassas?

Per què la Barrera va eliminar el seu bloc després de Les Santes de l'any passat?

Quantes diablesses, a banda de tenir força, també tenen un vibrador?

Si a en Cernuda li pagaran 60.000 euros per anar una nit borratxo, quants calers li deuen a en Miguelete?

Què és més lleig, un brot de legionel·la o la regidora de sanitat?

Ara que ha plegat, vindrà més l'Estaragués?

Ho sap l'Oriol Rodri que vist per darrera sembla un personatge d'"El Nombre de la Rosa"?

Per què els geganters joves no creen un col·lectiu? o un cul-actiu?

Maresme Digital ha fitxat la Teresa Carre-ras per guanyar pes?

Per què els geganters volen portar als Gegants de Sitges l'any que ve?

El *metxón* d'en Penedès té alguna relació amb "Algo passa con Mary"?

Què li troben les noies a en Poke? És l'arrecada? I per què li diuen bisonte?

El pare Rodri cobra de l'Sgae per dirigir el No n'hi ha prou des de dalt de l'escenari?

Si en Penedès té veu de gay, per què triomfa tan amb les dones?

On compra la roba de mudar en Safont-Tria? A l'Arca o a l'Humana?

Per què a la Patum, l'Aliberas semblava el seu tiet?

27

EL FANZINE DE LA COL·LA DE LA MOMEROTA

LA BANYETA

Ja pots llegir la banyeta
en color a la web

www.momerota.org

Nous fitxatges

Cada any és vital que una colla es renovi i això és el que fem nosaltres. Els fitxatges d'aquest 2008 són per treure's el barret. A Créteil vam fitxar aquest element, meitat sonat meitat Dalí, que enguany ja vindrà amb nosaltres a la Passada.

I què n'heu de dir de la família de guiris que hem incorporat a la colla. Dels que saben molt bé, amb parasol inclòs, el que és Mataró, Ciutat mediterrània.

Fa dos anys ja vam estar a punt de tancar el fitxatge de l'alcalde i ara en un moviment els l'hem pispat als capgrossos, igual com també en un moviment hem adquirit en Safont-Tria, en el seu primer any com a regidor. Fitxar Déu, la Justícia i el cavallet de Mar ens permeten tancar una colla de luxe.

I ja veureu al 2009, que fem 30 anys.....

Mataró, Cutrilla de Cultures

MATARÓ

CUTRILLA DE CULTURES 2008

Festival de Músiques Intranquil·les (sobretot pels veïns)
Del 25 al 42 de juliol

casade lamúsicaparticular

The Blues Brothers

AmbParanoia

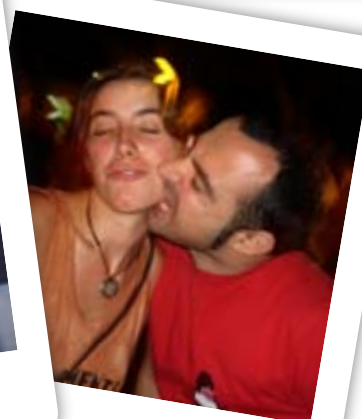
D'Callao

30

EL FANZINE DE LA COL·LA DE LA MOMEROTA

LA BANYETA

Parelles de Fet

31

EL FANZINE DE LA COLLA DE LA MONEGOTA

LA BANYETA

La Contra

Ell ja la té, i tu?

32

EL FANZINE DE LA COL·LA DE LA MOMEROTA

LA BANYETA

